

1 жовтня древній Нобель зібрав під своїми шатами письменників, літераторів, краєзнавців Рівненщини, аби вшанувати сторічний ювілей нашого видатного земляка, письменника, поета, публіциста Сергія Івановича Граховського і відкрити з цієї нагоди меморіальну дошку.

9стор.

КРАЙ СВЯТКУЄ ЮВІЛЕЙ СЕРГІЯ ГРАХОВСЬКОГО

Літературно-мистецьке життя ріднокраю сповнилося непересічною подією. 1 жовтня мала батьківщина відомого білоруського письменника, поета, публіциста Сергія Івановича Граховського, на честь його сторічного ювілею, приймала на своїх теренах поважних гостей. До берегів мальовничого Нобля зібрались, з'їхались письменники, літератори, краєзнавці Рівненщини, аби вшанувати пам'ять великого сина нашого краю і відкрити з цієї нагоди меморіальну дошку.

Не раз щиро дивувалась невтоленній спразі пошуквця, що так властива Павлу Дубінцю. Певне, тому подиву не буде ні кінця, ні краю. Бо саме Павло Євгенович і став ідейним натхненником та організатором вшанування пам'яті Сергія Граховського на честь його сторічного ювілею та відкриття меморіальної дошки в Ноблі, де волею долі судилося поету народитися. В душі священика живе незборимий дух подвижника, завдяки якому й здійснюються всі благі задуми. Можливо тому, що він теж нобляннин, а вихідці озёрного села - то люди особливі.

Отож древній Нобель знову покликав в дорогу. В серці панувала тиха радість в передчутті побачення з благодатним краєм, де витає втаємничений дух плину віків, в яких поєднались велич, пам'ять і слово невмируще. Недарма ж бо його відвідини стають щоразу справжнім святом для душі. Й нинішня подорож не має бути виключенням. Бо вже знаю

русло. Уклонитись витокам Граховського уже вкотре поспішає поет, гуморист, лауреат славно відомої Нобельської премії Юрій Береза, а разом з ним і ще один лауреат нашого фестивалю гумору Михайло Степанюк та молода поетеса Юлія Бундючна. Чимало зусиль доклала до організації такого заходу голова Рівненської обласної

Від музею гості прощують до Нобельського храму. Церковна гора над озером сповнена незвіданих таїн. Одне відомо всім присутнім: у старій церкві, що була спалена за часів Першої світової війни, хрестили Сергія Граховського. Тож, помолитись на цьому священному місці – свята потреба. Молебень звершує настоятель Свято-Преображенського храму отець Олександр. Благовійна тиша висне над пагорбом. А далі – церковний дзвін сягає аж неба, кличе Нобель уклонитись своєму великому синові.

Церемонію відкриття меморіальної дошки Сергію Граховському на Нобель-

Павло Дубінець

наперед, що, долаючи сотні кілометрів, поспішають у ці хвилини до далекого

Побратими по перу - Роман Демчук та Микола Пшеничний

поліського села небадужі люди, митці, творці слова. Від історичного Дубно до Нобля прокладає свій шлях Микола Пшеничний - поет, письменник, котрий не раз зустрічався з Сергієм Граховським й переклав на українську мову чимало його творів. З Тернополя пустився в подорож Сергій Синюк. Уже два десятиліття він пише роман про князя Володимира Васильковича й, можливо, саме тут, у Ноблі, його творчі пошуки віднайдуть вірне

спілки письменників України Лідія Рибенко. Вона й очолила поважну делегацію. Днина тішить серце своїм втаємниченим спокоєм, милує зір світлою просинню нобельського неба. Природа теж шанує поета. А за мить докільця сповнюють голоси гостей. Вітає побратимів по перу Роман Демчук, просить усіх на свято сільський голова Валентина Ташликівич, на поважне зібрання чекає школа. Своє знайомство з Ноблем літератори розпочинають з

Лідія Рибенко

музею села. Галині Антонівні Богданович до іменитих відвідувачів не звикати, та завідувачка музею все ж хвилюється. Надто вікопомна подія зібрала сьогодні всіх до гурту і причетність до неї - живиця для душі.

Граховському на Нобельській ПШБ розпочинає Павло Дубінець. Лунає поетичне слово Миколи Пшеничного, Лідії Рибенко, Романа Демчука. Почесних гостей вітає заступник голови Заріченської РДА Віра Дука. Спадає долу пелена покривала і полум'яний погляд поета крізь час торкається очей земляків. Хвилиночці, вікопомний момент. А в актовій залі Нобельської ЗОШ чекають на зустріч з письменниками, літераторами, краєзнавцями школяри та їх вчителі. Ступаємо стисло на поріг приміщення. У 1984 році ці стіни стрічали Сергія Граховського.

- Пам'ятаю ту зустріч, кожне слово нашого великого земляка, - розповідає

директор школи Надія Миколаївна Проневич. - Ось так мабуть і наші вихованці на все життя запам'ятають нинішню зустріч.

Звучить літературно-музична композиція за творами Граховського. Учні повідують основні штрихи біографії письменника. Своїми спогадами діляться М.Пшеничний, Ю.Береза, Читають вірші Ю.Бундючна, М. Степанюк. Щиро дякує за велике літературно-мистецьке свято наша землячка, голова спілки письменників Рівненщини Л.Рибенко. Час минає, а спілкування продовжується. Доземний уклін тобі, Нобель, за це!

У ті хвилини на пам'ять спадають рядки поезій написаних колись Сергієм Граховським.

Розвіються озаддя і полова,
Хоч не одне століття
пробіжить.
Не стане нас, вождів,
а слово -
Жило, живе і буде жить.

Не стало поета, змінилися епохи, а його слово - неопалима купина - зорить крізь віки, не полишаючи місця байдужості, запалює на шляхетні вчинки людські серця.

Галина ГАВРИЛОВИЧ